

ERIK

»Vi hade kunnat vara i Europa redan i år«

TEXT GUSTAF GRANQVIST • FOTO HASSE FRIDÉN

Vi dubbade honom till S:t Erik. Och han ser sin framtid i Hammarby. Erik Israelsson har släppt ambitionen att bli utlandsproffs, i stället är målet göra Hammarby till ett topplag.

★ **Det är sommartemperatur** i luften. Vi sitter på en lila filt på en liten gräsmatta utanför Erik Israelssons port. Matchprogrammet, Erik och hans sambo Louise som bara är veckor ifrån att föda parets första barn. Är de nervösa märks det inte, Eriks lugn är något som verkar finnas också hos Louise. Kanske har det smittat av sig under deras nioåriga förhållande.

– Det känns jättebra att bli pappa. Det är liksom ett naturligt nästa steg.

Hur beskriver du dig själv som person?

– Jag är väldigt lugn...

– Givmild! replikerar Louise.

Men Erik motsätter sig att kalla sig givmild, ordet smakar helt enkelt inte bra.

– Ödmjuk då? säger Louise.

– Jamen ödmjuk låter bättre. Sedan är jag snäll, det finns i min mentalitet på något sätt. I Kalmar pratar man om Linsdalsmentaliteten, den stämmer på mig.

Tillsammans med sin sambo berättar Erik om inköpen som behövs göras, han har till och med fått skaffa sig en bil. Med tanke på förändringarna i privatlivet ter sig hans prestationer på fotbollsplanen än mer imponerande. För mitt i vagnletandet och bilköp så har Erik inlett säsongen på ett rekordstort sätt.

”S:t Erik” är inte den man normalt förknippar med rollen som en av Allsvenskans främsta poängspelare. Han är inte från Brasilien med ett kaxigt artistnamn. Han är heller inte en före detta allsvensk skyttekung, med proffsår utomlands i ryggen. Istället är han ursprungligen defensiv innermittfältare, utan bländande teknik och någon större erfarenhet av målskytte. Eller ja, som han själv beskriver det:

– Jag är en taktiskt duktig, lojal och ambitiös spelare.

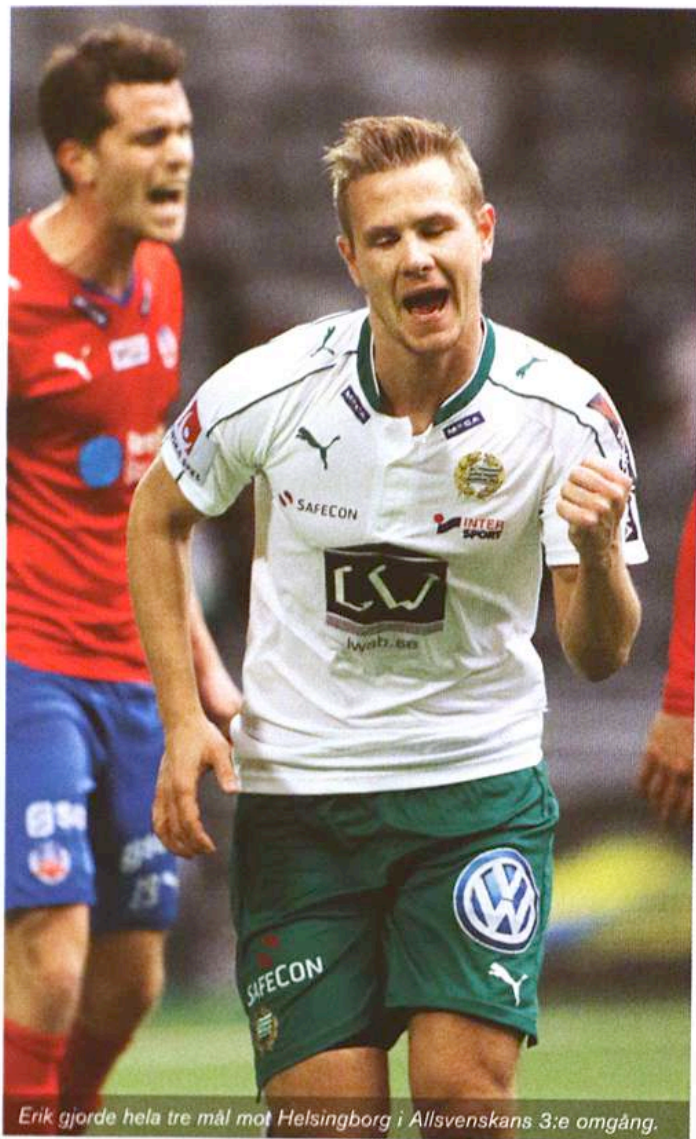
Är du själv förvånad över din poängskörd så här långt?

– Lite förvånad är jag nog, absolut. Men samtidigt handlar det ofta om att komma i ett stim. Så fort det trillar in något mål och någon assist så flyter det på ganska enkelt. Sedan har jag ändå alltid haft egenskapen att komma till avslut så jag är inte jätteförvånad ändå.

När intervjun genomförs, några dagar innan bortamatchen mot Örebro, har Erik noterats för fem mål och två målgivande passningar. Det är bara en poäng ifrån hans facit från 2014 och 2015, om man ser till hela säsongen. Något har definitivt hänt och även om Erik numer är ordinarie som den offensiva innermittfältaren, så är det inte hela förklaringen.

– Det handlar mycket om att man lär sig. Men sedan har vi ändrat spelet en del sedan förra året, vilket har passat mig. Framförallt har nog de andra lärt sig att jag har en duktig spelare i boxen, det

»Jag vill vara med om att ta nästa steg – att göra Hammarby till ett topplag«

Erik gjorde hela tre mål mot Helsingborg i Allsvenskans 3:e omgång.

gäller exempelvis Birkir. Så fort han får ett läge att slå in bollen så gör han det eftersom han vet att jag kommer vara där.

Alla mål har lett till att du fått ett nytt smeknamn också?

– Magneten ja, skrattar Erik. Det var Birkir som kom på det, han tyckte att bollen alltid verkade hamna hos mig. Men det gäller faktiskt inte bara målen utan mer generellt på planen, både defensivt och offensivt.

Du kallas ju också för S:t Erik. Finns det någon risk för hybris med ett sådant smeknamn?

– Nej, jag kan nog inte få hybris, skrattar Erik. Det kanske hade varit skillnad om jag var den som dribblade av fem man och satte den i krysset. Men

jag är en lagspelare, vilket säkert är en småstadsgrej.

S:t Erik blev ett mer eller mindre vedertaget begrepp inom Hammarbyleden efter det där viktiga men också läskiga målet mot AIK under förra säsongen. Den 27:e september tog Eriks säsong slut efter att han släckt Solnalagets gulddrömmar med matchens enda mål. Men samtidigt som han sätter pannan till bollen knockas han till marken av såväl utespelare som målvakt från motståndarlaget. Hjärnskakning och en fraktur på fotleden. Men i samma stund föddes också en ny kultspelare i Bajen.

Hur har den där smällen påverkat dig på planen idag?

– Ingenting i själva spelet faktiskt. Däremot kan jag tänka på situationer i efterhand och känna att ”det där var inte så bra”. Som i matchen mot Ljungskile i cupen när jag reducerar till 1–2. Då kommer målvakten fel och jag fick en smäll i huvudet.

Man kan ju dock inte räkna med att motståndarna har bra timing?

– Haha, nej man kan ju inte det. Men som sagt, det är mest efter matcherna som jag tänkt på det. Däremot har Louise varit lite orolig.

– Ja, nu mot Sundsvall så var Erik uppe i en duell och hans huvud bara svingades bakåt. Sedan tappade han andan och bara låg ner, då mådde jag illa, berättar Louise.

Erik har inte alltid varit den orädda spelare vi ser idag. Som pojklagsspelare tillhörde han skaran som var betydligt mindre än sina lagkamrater. Då låg hans styrkor i att han var snabb och hade väldigt god teknik.

– Jag var en riktig snidare som det kallas i Kalmar. Och då var jag tvungen att kasta mig in i duellerna för att ha en chans, vilket säkert många känner igen sig i. Man fick kompensera sin storlek helt enkelt, berättar Erik.

Erik Israelsson

Född: 25 februari 1989

Bor: Hammarbyhöjden

Längd: 183 cm

Vikt: 80 kg

Moderklubb: Lindsdals IF

Kontraktslängd: 2018

Landskamper: 2 st U-21

Spelarkarriär:

2005–2013 Kalmar FF

2013– Hammarby

Erik Israelsson i 1-1-matchen mot GIF Sundsvall den 1 maj.

Det låter inte som något man kan träna upp?

– Nej man ska nog ha haft med sig det från tidig ålder. Jag och Johan Persson är väl lika på det sättet, säger Erik med ett leende.

Israelsson inledande succé har knappast gått obemärkt förbi hos andra klubbar. Men med första barnet på väg, en stabil tillvaro i Stockholm och en ålder då han statistiskt sett ska nå sin peak, längtar inte Erik vidare.

– Jag är ju inte lastgammal, men jag är ändå 27 år. Visst, jag har haft drömmar om att bli utlandsproffs sedan jag var liten men nu blir det ju andra krav på en helhetslösning om det ska vara aktuellt. Sedan har jag varit med här så pass länge att jag vill vara med om att ta nästa steg. Jag vill göra Hammarby till ett topplag!

Du har tidigare nämnt en önskan om att få spela i Europa med Hammarby. Hur rimligt är det att hoppas på?

– Det är fullt rimligt. Tittar man på cupen nu så åker vi ut oturligt mot Häcken. Hade det varit vi final mot MFF så hade allt kunnat hända. Då hade vi varit i Europa redan i år. ■

INSPEL FRÅN LÄHTAREN

Pernilla: Din brorsa tränar Lindsdals IF i division 2. Hur bra är han som tränare?

– Jag har ju aldrig haft honom, men han är väldigt ambitiös och vet hur han vill spela. Han har nog den ambitionen åtminstone, men det är det många som vill.

John: Aftonbladet benämnde dig som Allsvenskans Paul Scholes. Så Paul Scholes eller Bastian Schweinsteiger?

– Då tar jag Scholes.

Linn: Gillar du någon annan sport bortsett från fotbollen?

– Pingis! Vi hade ett gammalt bord i garaget när jag var liten. Jag hade talang men valde fotbollen. Var obestridlig etta på minipingisen i omklädningsrummet förra året.

Ketil: Skulle du göra ännu fler mål som 9:a?

– Nej, som 9:a måste man ha andra egenskaper, striker-egenskaper, och dom saknar jag nog.

Paul: Vilka är skillnaderna mellan Superettan och Allsvenskan?

– Skillnaden är väl att motståndet så klart är bättre. Sen kom man undan med sämre insatser i Superettan, man behövde inte vara på topp för att vinna.